

ЛЮБОВ - Джерело

Написав Християна
Четвер, 26 березня 2015, 04:22

Він біг за поїздом, що віддалявся поволі
І рвав безжалісно єдине на шматки.
Він біг, відірваний розлукою від Долі,
Яку ніс поїзд в даль від нього на роки.

Останні ниточки, які ще їх єднали –
Прощальний погляд, жаль, безрадість і любов...
Все швидше поїзд йшов. Під ним мигтіли шпали,
Немов серцець думки: зустрітись швидше б знов.

Він біг вздовж натовпу, що глузував із нього;
Він біг, спіткаючись об ноги і сумки,
Й не зводив погляду із потягу стрімкого,
Де були всі його бажання і думки.

Любове дивная, що робиш ти з серцями! –
Сіяєш факелом у мороці пітьми:
Гучних вгамовуєш, німі стають співцями,
А душі змучені – Господніми дітьми.

Любов – від Господа. Вона усе прощає,
Ще й милосердствує і не впадає в гнів,
Шукає не своє, дає – не відбирає,
Всіх друзів зближує, єднає й ворогів.

Любов від Господа так світиться осяйно
В серцях Ним вибраних, видніється без слів,
Живими водами скрізь діє життєдайно –
Усе освячує, зціляє від гріхів.

Біжим за Господом і не шукаймо свого,
Хоч світ безжалісно глузує кожний час.
Не зводьмо погляду із Спаса дорогого,
Чекаймо зустрічі, бо й Він чекає нас!